

A Pécsi Ítéltábla a Dr. Kerekes Gábor Ügyvédi Iroda (ügyintéző dr. Kerekes Gábor ügyvéd, ügyvédi iroda címe) által képviselt **I.rendű felperes neve** (I.rendű felperes címe) I. rendű, a személyesen eljáró **II.rendű felperes neve** (II. rendű felperes címe) II. rendű, a B. R. Z. ügyvezető által képviselt **III.rendű felperes neve** (III. rendű felperes címe) III. rendű és a L. I. ügyvezető által képviselt **IV.rendű felperes neve** (IV. rendű felperes címe.) IV. rendű felpereseknek - a dr. Peti Éva ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt **I.rendű alperes neve** (I.rendű alperes címe) I. rendű és a **II.rendű alperes neve** (II.rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen személyhez fűződő jogsértés megállapítása és jogkövetkezményei alkalmazása iránt a Kaposvári Törvényszéken indított perében a 2013. április 29. napján kelt 24.P.21.646/2012/15. számú ítélet ellen az alperesek részéről 20. sorszám alatt benyújtott és 23. sorszám alatt indokolt fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - megváltoztatja, és a keresetet teljes egészében elutasítja.

Kötelezi az I. és II. rendű felpereseket, hogy tizenöt napon belül fizessenek meg az alpereseknek, mint egyetemleges jogosultaknak 81.000-81.000 (nyolcvanegyezer-nyolcvanegyezer) forint együttes első- és másodfokú perköltséget.

Mellőzi az alpereseknek az állam javára le nem rótt eljárási illetékben való marasztalását, és kötelezi az I-II. rendű felpereseket, hogy fizessenek meg az államnak - az állami adóhatóság külön felhívására - 36.000-36.000 (harminchatezer- harminchatezer) forint le nem rótt kereseti eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

A fellebbezés elbírálása szempontjából jelentős tényállás szerint 2012. július 17. napján az I. rendű alperes szerkesztésében a II. rendű alperesi szakszervezet xxxx.hu internetes honlapján „A hazug embert előbb utolérlik, mint a santa kutyát?” címmel írás jelent meg az alábbi tartalommal:

„Annak ellenére, hogy K. M., a T. V. Hungary Zrt. volt vezérigazgatója 2012. március 5. napján a F. Törvényszék Cégbíróságának úgy nyilatkozott, hogy a társaságnál nem működött érdekképviselői szervezet, 2012. május 16. napján a SZ.-hoz intézett levelében arról tájékoztat minket, hogy a társaságnál olyan átalakulásra, átszervezésre nem kerül sor, amely a munkavállalók nagyobb csoportját akár a munkaviszony, akár foglalkoztatás terén kritikusan érintené. Ezek alapján mennyire lehet a jövőben K. urat a munkavállalók és a szakszervezet részéről komolyan venni? Mennyire lehet felelős vezetőként elfogadni, tisztelni? Abban az esetben, ha bebizonyosodik, hogy K. úr a cégeljárásban hamis, valótlan tartalmú nyilatkozatot tett, és ennek sem lesz következménye - cége továbbra is részt vállalhat a G. V. Zrt. alvállalkozójaként a közszolgáltatásban - igaz lehet az a feltételezésünk, hogy jelentős kapcsolatokkal rendelkezik. Kapcsolatait pártoktól függetlenül - lásd az elmúlt nyolc évet - jól tudja érvényesíteni, és ezt jelenleg is jól ki tudja használni."

A II. rendű felperes, mint a T. V. Hungary Zrt. - a III. és IV. rendű felperesi társaságok jogelődje - igazgatóságának önálló cégjegyzési joggal rendelkező tagja valótlanul állította, hogy a T. V. Hungary Zrt. mellett nem működött érdekképviselői szervezet. Nyilatkozatát a T. V. Hungary Zrt. jogi képviselője 2012. május 30. napján a F. Törvényszék Cégbírósága 60. sorszámú eljárásában megerősítette.

Az I. rendű alperes szerkesztésében a II. rendű alperesi honlapon 2012. szeptember 21. napján „I.rendű felperes szava sem sokat ér” címmel cikk jelent meg, amely mellett egy tátott szájú és aránytalanul hosszú orrú női arcot mutató fényképfelvételt helyeztek el.

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperesek a xxxx.hu internetes oldalon 2012. június 17. napján megjelent, „A hazug embert hamarabb utoléri, mint a sánta kutyát?” című cikkben megsértették a II. rendű felperes jó hírnevét azzal a tényállítással, hogy „K. úr jelentős kapcsolatokkal rendelkezik, kapcsolatait pártoktól függetlenül - lásd az elmúlt nyolc évet - jól tudja érvényesíteni, és ezt jelenleg is jól tudja használni.”; a 2012. szeptember 21. napján megjelent cikk „I.rendű felperes szava sem sokat ér” címével és a kapcsolódó képpel megsértették az I. rendű felperes becsülethez fűződő jogát. Az alpereseket a további jogsértéstől eltiltotta, kötelezte, hogy adjanak elégtételt az I. és II. rendű felperesnek úgy, hogy 15 napon belül a Népszabadság című napilapban egy alkalommal a fizetett hirdetés rovatban tegyék közzé az ítélet rendelkező részének megállapításait, valamint az I. és II. rendű felperesnek címzett bocsánatkérő nyilatkozatot, fizessenek meg egyetemlegesen az I-II. rendű felpereseknek személyenként 200.000 forint nem vagyoni kártérítést, és ennek 2012. július 23. napjától járó késedelmi kamatát. A III-IV. rendű felperesek keresetét elutasította, és rendelkezett az elsőfokú eljárás költségeinek viseléséről. Határozatának indokolása szerint a II. rendű felperes valótlan nyilatkozatot tett arról, hogy a T. V. Hungary Zrt. mellett nem működött érdekképviselői szervezet, így az alperesek a 2012. július 17. napján megjelent cikkben erre megalapozottan hivatkoztak. A valós tartalmú nyilatkozathoz kapcsolva azonban az alperesek burkolt utalást tettek arra, hogy a II. rendű felperes, mint a

gazdálkodó szervezet vezetője politikai pártkapcsolatot használ fel annak érdekében, hogy cége továbbra is részt vállaljon a G. V. Zrt. alvállalkozójaként a közszolgáltatásban. Mindez az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a II. rendű felperesre a korrupció gyanújának árnyékát veti, törvénytelen működésre utal, és miután az alperesek e tényállítás valóságtartalmát bizonyítani nem tudták, kijelentésükkel a II. rendű felperes jó hírnevét megsértették. A 2012. szeptember 21. napján megjelent cikk címével és az ahhoz kapcsolt rajzzal összefüggésben az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy amennyiben az I. rendű felperes részéről volt is valótlan nyilatkozat, a képfelvétel és az I. rendű felperes személyére utaló negatív tartalmú főcím együttesen aránytalanul túlzó, bántó, lealacsonyító, az I. rendű felperes társadalmi értékelésének kedvezőtlen befolyásolására alkalmas utalást közvetít, a szabad véleménynyilvánítás határát túllépi, és annak közreadásával az alperesek az I. rendű felperes becsületét megsértették. Arra figyelemmel, hogy az alperesek több jogsértő tartalmú cikket is megjelentettek, a további jogsértéstől eltiltotta őket, a keresetnek megfelelően elégtételadásra kötelezte, és az I. és II. rendű felpereseket ért hátrányt köztudomásúnak elfogadva az alpereseket felperesenként 200.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére kötelezte.

Az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatása, és az I-II. rendű felperesek keresetének elutasítása érdekében az alperesek fellebbeztek. Álláspontjuk szerint a 2012. július 17. napján megjelent cikkben foglalt nyilatkozat olyan feltételezés, amelynek alapjául valós tények szolgálnak, és az egyéb releváns körülmények a kiinduló feltételezésből okszerűen levonható következtetést eredményeznek. Az alperesek hivatkoztak arra, hogy a II. rendű felperes az érdekeltségébe tartozó társaságok átalakulásával kapcsolatos cégeljárásban a szakszervezet működésével kapcsolatban valótlan tartalmú nyilatkozatot tett, a nevezett cégek a munkavállalók foglalkoztatására vonatkozó szabályokat nem tartották be, a munkavállalóktól a járulékokat levonták, de nem igazolt azoknak az adóhatósághoz történt befizetése. Az országgyűlésben interpelláció is elhangzott azzal kapcsolatban, hogy műszakilag nem megbízható állapotban lévő autóbusszokkal végzik a közszolgáltatást, mindenféle következmény nélkül. E körülmények mellett a cikk idézett része nem minősül megalapozatlan, önkényes, az emberi gondolkodás és ítéletalkotás elemi szabályainak meg nem felelő véleménynek, és a szabad véleménynyilvánítás határainak túllépése sem állapítható meg. A 2012. szeptember 21. napján megjelent cikk főcímével és a képfelvétellel kapcsolatosan hangsúlyozták, hogy a „Pinokkió-orr” az általános és bevett közvélekedés szerint a hazugság jelképe. A kép nem az I. rendű felperest ábrázolja, nem ízléstelen és bántó, csupán annak kiemelésére szolgál, hogy egy valótlan, be nem tartott ígéretet kaptak a munkavállalók a munkáltatótól.

Az I. rendű felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A fellebbezés alapos.

Az elsőfokú bíróság az ítéleti tényállást - a fellebbezéssel érintett körben - helyesen állapította meg, az abból levont jogi következtetésekkel azonban a másodfokú bíróság nem értett egyet.

A Ptk. 78.§-ának (2) bekezdése szerint a jó hírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tényt állít, híresztel vagy való tényt hamis színben tüntet fel. E jogszabályi meghatározásból következik, hogy a jó hírnév megsértésének alapja egyedül a valótlan és sértő tényközlés lehet. A tényekre alapított vélemény, értékítélet, bírálat sérthet személyhez fűződő jogot (Ptk. 76.§-a becsület, emberi méltóság), de semmiképpen nem alapja a jó hírnév megsértésének. Az állandó bírói gyakorlat az általános személyiségi jogi perekben is alkalmazza a Legfelsőbb Bíróság által eredetileg a sajtó-helyreigazítási eljárásra nézve kidolgozott kollégiumi állásfoglalásokban rögzített vizsgálati szempontokat. Ennek megfelelően a PK 12. számú állásfoglalás alapján a kifogásolt sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni. A kifogásolt közléseket nem formális megjelenésük, hanem valós tartalmuk szerint kell megítélni. A közlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni, és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is. Véleménynyilvánítás, értékelés, bírálat önmagában nem szolgálhat jogsértés megállapításának alapjául. A jogsértés megállapíthatósága szempontjából nem az érintett személy egyéni érzékenységet kell alapul venni, hanem a bíróságnak külső, objektív mércét kell alkalmaznia.

A II. rendű felperes által kifogásolt írás első bekezdésében rögzíti, hogy a II. rendű felperes a F. Törvényszék Cégbírósága előtt folyamatban volt cégeljárásban olyan tartalmú nyilatkozatot tett, amely szerint a III. és IV. rendű felperesek jogelőd társaságánál nem működik érdekképviselői szervezet. Erre, a peradatok szerint valótlan kijelentésre alapozva tartalmazza a cikk a további részében, hogy amennyiben a II. rendű felperes nyilatkozatának valótlan tartalma bebizonyosodik, és ennek következménye nem lesz, akkor igaz a feltételezés, mely szerint jelentős kapcsolatokkal rendelkezik, kapcsolatait pártoktól függetlenül jól tudja érvényesíteni, és azt jelenleg is jól ki tudja használni.

Az II. rendű felperes nyilatkozatának tényszerű ismertetését követően mindaz, amit a kifogásolt cikk tartalmaz, az alperesek véleményének minősül. Az I. rendű alperesnek, mint érdekképviselői szervnek - amely a III. és IV. rendű felperesek jogelődjének munkavállalóit képviseli - illetve elnökének, a II. rendű alperesnek az a véleménye fogalmazódik meg, hogy a II. rendű felperes - a munkáltató igazgatóságának tagja - a pártoktól független, jelentős kapcsolatait az elmúlt nyolc évben jól érvényesítette, és azt jelenleg is jól használja annak érdekében, hogy cége a G. V. Zrt. alvállalkozójaként továbbra is részt tudjon vállalni a közszolgáltatásban. Az alpereseknek ez a véleménye azonban legfeljebb is egy negatív értékítélet, a II. rendű felperes érvényesülésével, szakmai munkájával kapcsolatos kritika, de sem korrupcióra, sem egyéb bűncselekményre utalásként nem értékelhető, kifejezés módjában indokolatlanul bántónak, sértőnek nem

tekinthető, így sem a jó hírnév, sem pedig egyéb személyhez fűződő jogi sérelem megállapítására alapot nem ad.

A 2012. szeptember 21. napján megjelent cikkel kapcsolatban az I. rendű felperes maga sem hivatkozott arra, hogy az ott közölt tényállítás valótlan lenne. E szerint tehát az I. rendű felperes valótlanul állította, hogy a III. rendű felperes a munkavállalói részére adandó Erzsébet utalványt az előző héten megrendelte, és azt a következő hét folyamán minden dolgozó meg fogja kapni. E valótlan tényállításra figyelemmel a cikk címe, amely szerint az I. rendű felperes szava sem sokat ér, illetve a szélesebb olvasóközönség, illetve a közvélemény szerint is a hazugság jelképének tartott „Pinokkió-orr” grafikai felhasználása - bár erőteljes negatív kritikát hordoz - indokolatlanul bántónak, lealázónak nem tekinthető, és a becsület megsértésének megállapítására nem alkalmas.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy az alperesek részéről a felpereseket, mint a munkáltató képviselőit érte bírálat, a munkavállalók érdekképviselőit ellátók részéről.

Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése alapján megváltoztatta, és a keresetet teljes egészében elutasította.

Az alpereseket a fellebbezés sikere folytán az elsőfokú eljárásban is pernyertesnek kell tekinteni, ezért az I. és II. rendű felperesek a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján kötelesek részükre ügyvédi munkadíjból, valamint az alperesek által lerótt fellebbezési eljárási illetékből álló együttes első- és másodfokú perköltségek fizetni. Az ügyvédi munkadíj összegét a másodfokú bíróság a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§-a (2) bekezdésének a) pontja és (5) bekezdése, valamint 4/A.§-ának (1) bekezdése alapján állapította meg. Az I. és II. rendű felperesek az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 74.§-ának (3) bekezdése folytán alkalmazandó, a költségmentességről szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján kötelesek a tárgyi illeték-feljegyzési jogra figyelemmel le nem rótt kereseti eljárási illeték megfizetésére.

Pécs, 2014. április 3.

Dr. Szentpéteriné dr. Bán Erzsébet s.k. a tanács elnöke, Dr. Kutasi Tünde s.k. előadó bíró, Dr. Hrubai Adrienn s.k. bíró